

Galerie Theobald's Boothuisje Oostende, april/juni 2007

'MUZIEK IN DE VLAANDERENSTRAAT – 50 VARIATIES'

Catalogus

'Muziek in de Vlaanderenstraat – anno 2007'

Enkele sfeerbeelden van de openingsmanifestatie op 14 april 2007

Na de openingstoespraak van Geert Lambert en Roland Laridon, vanaf het Boothuisjebalkon, zetten Melody Makers en Showkorps Adventure de Brabançonne in en dansen honderden ballonnen in Ensor-kleuren een feestelijk decor. Binnen volgt later de prijsuitreiking.

Oostende, juni 2007. Galerie Theobald's Boothuisje Vlaanderenstraat 17 8400 Oostende
www.credoadvies.nl/boothuisje . e-mail: boothuisje@credoadvies.nl
Verantwoordelijke uitgever Leo Kuipers. © 'Muziek in de Vlaanderenstraat': Reproductiefonds
Fotografie: Yvon Poncelet. Druk: Print4me. Oplage 300 ex.

Catalogus van de tentoonstelling

'Muziek in de Vlaanderenstraat – 50 variaties'

Voorwoord

Ter gelegenheid van haar eerste lustrum op 14 april 2007 heeft Galerie Theobald's Boothuisje een bijzondere thematische tentoonstelling opgezet met als uitgangspunt en inspiratiebron een klein werkje (24 x 19 cm, olie op paneel) van James Ensor genaamd 'Muziek in de Vlaanderenstraat'.

Een grote diversiteit van kunstenaars heeft enthousiast en dankbaar ingehaakt op Ensor's thema, hetzij op persoonlijke uitnodiging, hetzij als deelnemer aan de speciaal uitgeschreven Open Wedstrijd.

Met veel genoegen nodigen wij u uit om mee te genieten van deze opmerkelijke eenheid-in-verscheidenheid: schilderijen, foto's, tekeningen, bronsreliëfs, keramiek, allen op formaat 24 x 19 cm (of bij 3 D: 24 x 19 x 19 cm).

In deze catalogus presenteren wij 34 van de 50 variaties: de werken van de persoonlijk uitgenodigde kunstenaars en die van de vier laureaten van de Open Wedstrijd. De werken zijn allen op WARE grootte afgebeeld (bij benadering waar het gaat om foto's van 3 D - werk). Fotografie van de werken is van Yvon Poncelet.

Telkens vindt u naast het werk (links of rechts) een stukje toelichting van de kunstenaar. En ook hier, u kunt het allemaal lezen, interessante verscheidenheid: bewondering, ironie, nostalgie, eigenzinnige interpretatie én kritische reflectie.

En nu in de woorden van Ensor: "Vorrut mè de meziek!"

Oostende, juni 2007

Leo Kuipers

Galerie Theobald's Boothuisje

Catalogue de l'exposition

'Muziek in de Vlaanderenstraat – 50 VARIATIES'

sur le thème du petit panneau, peint à l'huile, de James Ensor (24 x 19 cm.) **'Musique Rue de Flandre'**

Dans le catalogue nous présentons 34 oeuvres :

les oeuvres d'artistes individuellement invités.

les oeuvres des artistes lauréates participant au concours ouvert à tous.

Toutes au format original 24 x 19 cm (ou à peu près en cas 3 D)

Photographie des oeuvres: Yvon Poncelet.

Ensor's 'Muziek in de Vlaanderenstraat'

Enkele opmerkingen bij het werkje van James Ensor dat centraal staat in deze tentoonstelling en deze catalogus.

Vanuit zijn atelier op de vierde en bovenste verdieping van het hoekhuis Iseghemlaan – Vlaanderenstraat heeft Ensor in 1891 de toenmalige Vlaanderenstraat geschilderd op een klein houten paneeltje, "Musique rue de Flandre" (24 x 19 cm).

Het enige dat nog rest uit die tijd is het gebouw met puntgeveltje middenin het huizenblok rechts, het huidige Hotel Georg V. Eind 19-de eeuw evolueert Oostende van klein visserplaatsje tot mondaine badplaats. Vanuit zijn mansardevenster ziet Ensor de mensenmenigte steeds massaler door de smalle Vlaanderenstraat op zich af stromen, richting zee. Het dan moderne en veelvuldig besproken fenomeen massa (proletariaat, socialisme) in bijna tastbare gedaante. Is dat de reden dat hij vanaf midden jaren 80 door de massa gefascineerd lijkt? Ensor bekijkt het fenomeen duidelijk met gemengde gevoelens, ontzag, solidariteit en angst, afwijzing. Zie de 'Intocht van Christus te Brussel'. Ook in het werkje van 1891 komt de fascinatie voor de massa naar boven. Hier lijkt Ensor meer oog te hebben voor de vrolijke kant. Hij schildert zo te zien een optocht van een militaire muziekkapel met allemaal eendere koppen en kepies. We zien de Belgische vlag. Misschien was het wel 21 juli, de nationale feestdag. Ensor schetst verder een vrij accuraat beeld van de bebouwing in de Vlaanderenstraat, met duidelijke contouren en heldere frisse kleuren. Het ritme van de militaire muziek lijkt van huis tot huis te weerkaatsen. De zwarte belijning van gevels en rode daken versterken het staccato van de marsmuziek.

Er is iets merkwaardigs met de verhoudingen. Het lijkt erop alsof hij de optocht er later in geschilderd heeft, daarbij zijn verbeelding volgend. Je ziet rijen met 12 tot 16 muzikanten. En dan nog dichte rijen met bezoekers. Dan zou de Vlaanderenstraat wel erg breed zijn. En als je nog aandachtiger kijkt zie je dat de hoofden van de militairen en bezoekers niet of nauwelijq boven de kinderkopjes van de straat uitkomen. Zou Ensor ironisch bedoeld én sterk benadrukt hebben: de massa maakt iedereen gelijk, een amorfe stroom van soldatenkoppen, mensenkoppen, kinderkoppen, kasseien allemaal gelijk?

Interessant is nog te vermelden dat we de contouren van de Vlaanderenstraat nog eens nagenoeg exact zien terugkomen in de ets "De dood achtervolgt de mensenkudde" van 1896. Daar echter zeker geen geordende vrolijke optocht, maar een chaotische, panische mensenmenigte op de vlucht voor Mager-Hein-met-de-Zeis!

Kunstenaars

(in deze volgorde zijn de werken in de catalogus opgenomen)

Brigitte Claeys
Cyr Frimout
Daniël Peetermans
Don Ken
Fernand Vanderplancke
Francine van Mieghem
Frans Malschaert
Fred Bervoets
Fred Maes
Giovanni Winne
Herman Baert
Hubert Minnebo
Jacky De Maeyer
Jan Carsau
Jef Gysen
John Blommaerts
Kathleen van Houtte
Marnix Everaert
Micheline Beddeleem
Paul Van Gysegem
Raoul Servais
Rik Delrue
Roger Raveel
Roland Devolder
Werner Watty
Willem Vermandere
William Sweetlove
Willy Bosschem
Yves Velter
Yvon Poncelet
Anne Rensen (derde prijs Open wedstrijd*)
Igor Bauwens (tweede prijs Open wedstrijd*)
Roger Van Den Berghe (publieksprijs Open wedstrijd**)
Komi Koumy (eerste prijs Open Wedstrijd*)

*Jury: Roland Laridon vz, Hugo Brutin AICA, Roland Delbarghe, Freddy Dufait

*Publieksprijs: alle bezoekers in periode 14 april – 3 juni, die 'gestemd' hebben

Brigitte Claeys

°1964 Oostende

Fotografie, multimedia en installaties

Brigitte Claeys stelt onze kijkpatronen op de proef. 'Kijken' is vaak het thema van haar werk. Figuranten met maskers, op onverwachte plaatsen prikkelen ons tot kijken en vervolgens wordt het kijken geblokkeerd.

Mijn - Variatie op Muziek in de Vlaanderenstraat - :

De foto die ik hiervoor maakte, sluit aan op de reeks 'Venetian masks (Hommage aan Ensor)'. Ook nu is de intrigerende salon van het Ensorhuis decor. Nu echter neemt het venster dat uitkijkt op de Vlaanderenstraat een dominante plaats in, nog versterkt door de overvloedige lichtinval. We zien een vrouw in het zwart met een masker. Zij gluuert door het venster. Haar aandacht wordt getrokken door iets daarbuiten in de Vlaanderenstraat. De toeschouwer wil meekijken maar kan niet. Hij blijft in het ongewisse. Er is een barrière die de nieuwsgierigheid prikkelt (net als het masker). Wie is zij? Waar kijkt ze naar? Wat gebeurt er in de Vlaanderenstraat? Hoort zij iets?

Techniek: fotografie

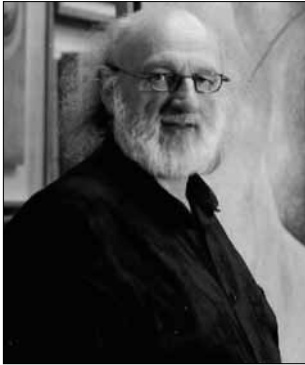
Brigitte Claeys

Cyr Frimout

Cyr Frimout

° 1938 Poperinge

Werkt met olieverf, accryl op doek en papier. Tekeningen - lithografie - zeefdruk - pastel - ontwerpen van glasramen.

De natuur en de objecten uit mijn directe omgeving, de mens en de man-vrouwrelatie zijn de bronnen waaruit ik mijn beelden put om mijn schilderijen te bevolken. Er ontstaat een over elkaar schuiven van beeldrelaties en hun betekenis. De aanwezigheid moet herinnering oproepen, herkenning voor de toeschouwer, zodat deze kan mee genieten van het feest.

Mijn - Variatie op Muziek in de Vlaanderenstraat - :

Wat mijn werkje op het thema 'Muziek in de Vlaanderenstraat' betreft, het zijn mijn associaties met Ensor's werk, in mijn 'taal': canavalleske figuren met costuums en maskerachtige dubbelblikken.

Techniek: acryl op doek

Daniël Peetermans

° 1958 Diest

Maakt fictieve lay-out in olieverf op doek.

Met de computer als taal, zoek ik naar mogelijke composities. Wanneer die eenmaal goed zitten begint het schilderproces.

Als ik aan het werk begin, weet ik perfect waar ik naartoe wil. Tijdens het schilderproces wordt er aan de compositie nauwelijks iets veranderd. De kleur en de structuur worden daarentegen constant bijgestuurd. DE spannende compositie, dat is waar ik naar op zoek ben.

Mijn - Variatie op Muziek in de Vlaanderenstraat - :

Mijn bijdrage is gebaseerd op het opmerkelijke horizontale ritme van al het volk dat door de Vlaanderenstraat op ons toekomt. De frisse kleuren die Ensor gebruikt, hebben mij geïnspireerd om geel toe te passen.

Techniek: acryl en perspex op plaat

Don Ken

Don Ken

° 1956 Oostende

Iconen uit zijn jeugd zijn de voedingsbodem van zijn schilderijen. In een kleurige, flamboyante en zeer persoonlijke stijl interpreteert hij kassieke strip-figuren met een knip-oog naar de kunstgeschiedenis. Woorden, tekens, symbolen rondom vormen een heftig dagboekverslag van zijn ervarigen en emoties van dat moment.

Mijn - Variatie op Muziek in de Vlaanderenstraat - :

Ensor's schilderij maakt me nostalgisch. Het is een harde confrontatie met het beeld uit mijn jeugd. De sierlijke Belle Epoque gevels: weg....verdomme... allemaal! Weemoedig en opstandig wordt je ervan: die hadden er nog moeten zijn!

Dat is waar ik aan dacht.

Techniek: acryl, air brush op paneel

Fernand Vanderplancke

° 1938 Brugge

Hij modelleert, boetseert, maakt sculpturen, schildert, schetst. Kunst is, zegt hij, de hefboom van het leven. In zijn atelier worstelt hij als een 'Einzelgänger' met mijn vliegende, steeds scheppende gedachten terwijl ik de materie vorm geef.

Mijn - Variatie op Muziek in de Vlaanderenstraat - :

Het kleinood in brons beeldt mijn diepe gevoelens uit, als ik mijmer over de waarden die wij heden beleven. Ik hunker misschien wel naar verloren waarden en vooraleer ik in gedachten naar de eenzaamheid van de maan vlieg, zing ik dan nog eenmaal mijn hooglied voor al wie ik liefheb.

Zou Ensor ook niet zo gedacht hebben?

Ik noem mijn werk: 'Before I fly to the moon, I sing a song for all creatures'

Techniek: brons

Fernand Vanderplancke

Francine van Mieghem

Francine Van Mieghem

° Oostende 1930

Werkt in brons, beelden in brons, reliëfs.

Laat in haar werken de sereniteit plaats ruimen voor het primitief-krachtige, het provocatief-sensuele en de pure emotie. Ruwe textuur en oneffenheden van niet-gepatineerd brons zijn kenmerkend voor haar stijl.

Mijn - Variatie op Muziek in de Vlaanderenstraat - :

Ik ben geboren in de Kapellestraat 6 dus in het verlengde van de Vlaanderenstraat.

Ik zie James Ensor nog wandelen met zijn zwarte jas, zijn zwarte hoed en witte baard.

Zijn doek wekt bij mij de sfeer op van de vreugde in die jaren in Oostende. De manier waarop Ensor het doek inneemt, zijn kleuren, zijn vitaliteit treffen mij. Ik ruik als het ware de zeelucht, hoor trompetten en trommels.

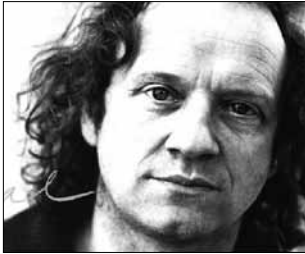
Wat ik tracht uit te drukken, is de vreugde van muziek op een tragische achtergrond van maskers en skeletten. En dan de schoonheid van Ensor als jonge kunstenaar.

Zo zuiver, zo intens, zo plastisch.

Techniek : brons

Frans Malschaert

°1948 Knokke

Wil in zijn schilderen op basis van tijdloos vakmanschap, een moment van verwondering, verbazing en soms zelfs ontroering teweegbrengen.

Als beeldend theatermaker maakt hij 'cross-over'-projecten waarin hij beeldende kunst, theater, muziek en architectuur verbindt.

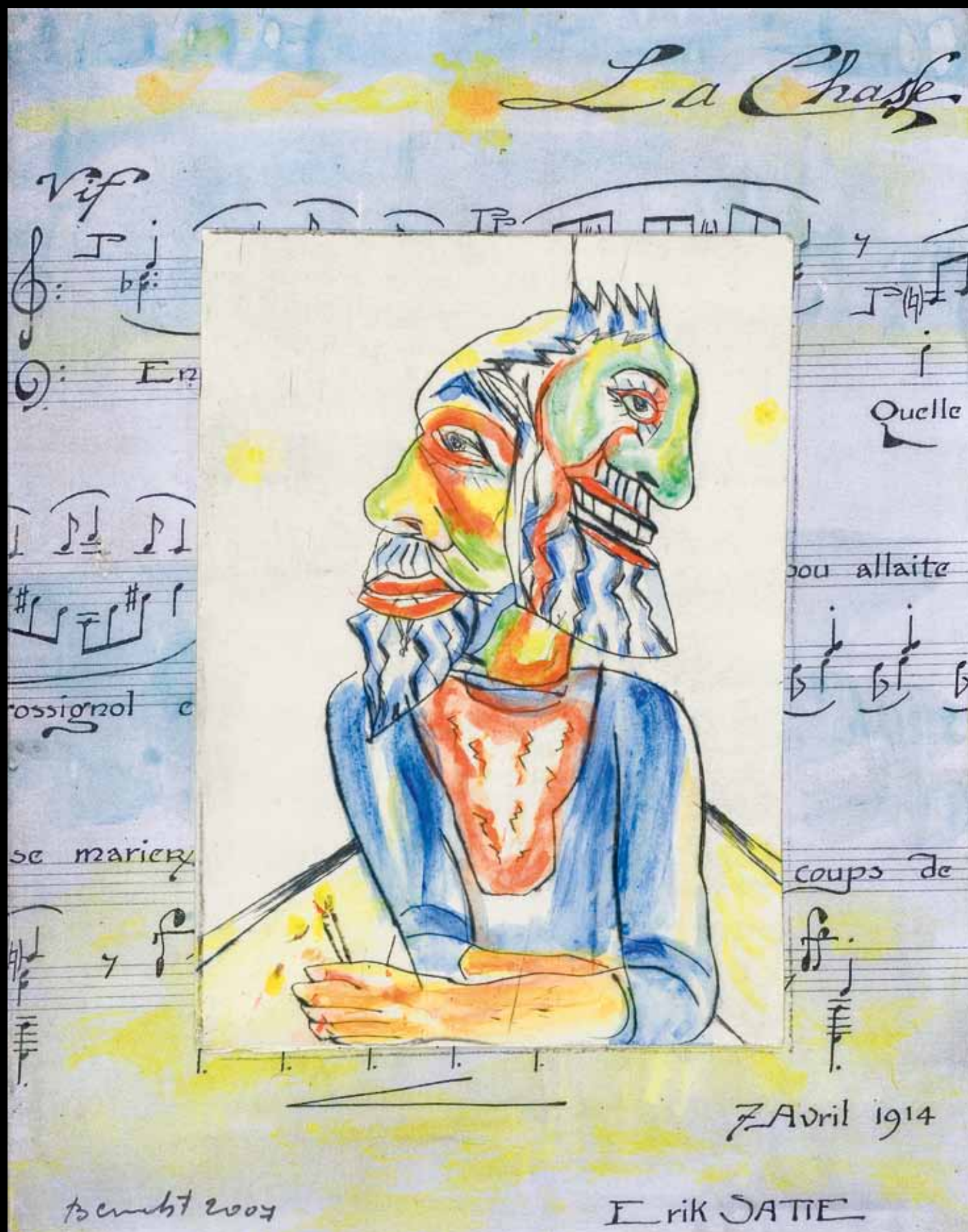
Mijn - Variatie op Muziek in de Vlaanderenstraat - :

Als bewoner van de Vlaanderenstraat en als geboren Vlaming heb ik mij in de Vlaanderenstraat in de traditie van Ensor een feestje gedacht, vër na de fanfaremuziek en diep in de nacht, waaraan jezelf zou willen deelnemen.

Techniek: olieverf op paneel

Frans Malschaert

Fred Bervoets

°1942 Burcht

Kiest als beeldend kunstenaar compromisloos zijn weg en stoort zich niet aan esthetische criteria. Laat zich eerder leiden door zijn verontrustende visie op eenzaamheid, angsten en dromen van het individu. Bervoets wordt wel bestempeld als enfant terrible van de hedendaagse Vlaamse schilderkunst.

Mijn - Variatie op Muziek in de Vlaanderenstraat - :

Ik ben uitgedaagd door dit initiatief en het Ensor-thema.

Techniek: collage, partituur Satie, ets, gouache

Fred Maës

°1939 Oostende

Schildert, maakt grafiek, objecten en installaties.

Organiseert thema tentoonstellingen.

Mijn - Variatie op Muziek in de Vlaanderenstraat - :

In de achtergrond van het doosobject ontdek je een wazige digitale foto. Het is een close-up van het schilderij van Ensor met daarop de tekst “..en avant la musique..!”. Deze tekst en de zwarte (zwartgallige) varkenspoot verwijzen naar Ensor’s schilderij “Het Muziek Conservatorium”, waarin we duidelijk varkenskoppen herkennen in de lijvige, zingende dames en ook de tekst: “Cheri veut tu...” Evenals Ensor steek ik de draak met het ganse gebeuren.

Techniek: mixed media

Fred Maës

Giovanni Winne

Giovanni Winne

°1975 Torhout

Is landschapsschilder. Laat zich inspireren door oude zwart-wit foto's. Zonder welvaartssporen: landschappen bij valavond, mistige akkers in de herfst, gezien vanuit een laag-bij-de-grond standpunt. Tastbare aardekleuren, grijze accenten, getemperd roze.

Mijn - Variatie op Muziek in de Vlaanderenstraat - :

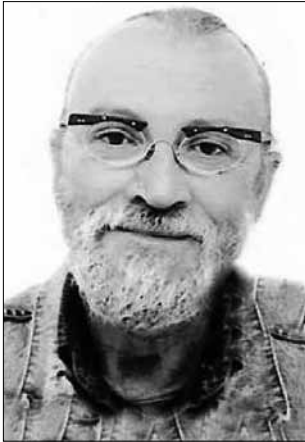
Ik heb weerzin tegen de olijke drukte en banale vrolijkheid van winkelwandelstraten en walmende wafelgeur. Daarom kies ik voor een weergave van de verstilde straten bij nacht, maanbelicht, wanneer leegte en grondeloosheid ons verleiden tot diepe gedachten en poëzie.

De-constructie: de stad als het desolate, vochtige Vlaamse landschap, leeg, zwijgend, eenzaam. Ensor's Vlaanderenstraat door de ogen van Spilliaert?

Techniek: olie op doek

Herman Baert

° 1941 Roeselare

Is autodidact in meerdere technieken oa collages met airbrush en gemengde technieken.
Zijn werk is erotische getint met het vrouwfiguur als hoofdfigurante. Besteedt veel aandacht aan nauwgezette compositie. Bouwt graag verrassende, schalkse suggesties in.

Mijn - Variatie op Muziek in de Vlaanderenstraat - :

De essentie van mijn werk is erotiek en hier heb ik dat voortgezet met een kijkje door een loupe naar een willekeurig duo uit de groep: er blijken lieftallige majoretten mee te hupsen in de fanfare!

Ik noem het werkje: "Muziek en Majoretten in de Vlaanderenstraat"

Techniek: collage, acryl

Herman Baert

Hubert Minnebo

Hubert Minnebo

° 1940 Brugge

Werkt met verloren wastechiek. Ontwerpt bronsreliëfs, juwelen, monumentale werken in gehamerd en gelast koper

Elk nieuw werk is een uitdaging om zijn meesterschap te bevestigen in thema en materiaal.

Mijn - Variatie op Muziek in de Vlaanderenstraat - :

Toen ik de vrijheid kreeg om een werk te bouwen in de geest van het schilderijtje van James Ensor, dook ik in de bibliotheek van mijn geheugen. Ik heb hem, als kleine jongen, zien wandelen hij had een grote invloed op mijn persoonlijke ontwikkeling.

Ik zie in Ensor's schilderijtje mijn Oostende waar ik, amper achttien, mijn eerste expositie hield en waarvan ik de sfeer, ondanks zoveel verandering, nog altijd koester. Ik hoop dat de toeschouwer mijn minibronzen reliëf percipiëert als een hommage aan onze grootste Oostendenaar.

Ik noem het: " Met verwonderde blik luisteren ze achter hun maskers naar de genialiteit van de grootmeester"

Techniek: unicum, brons reliëf

Jacky De Maeyer

°1938 Oostende

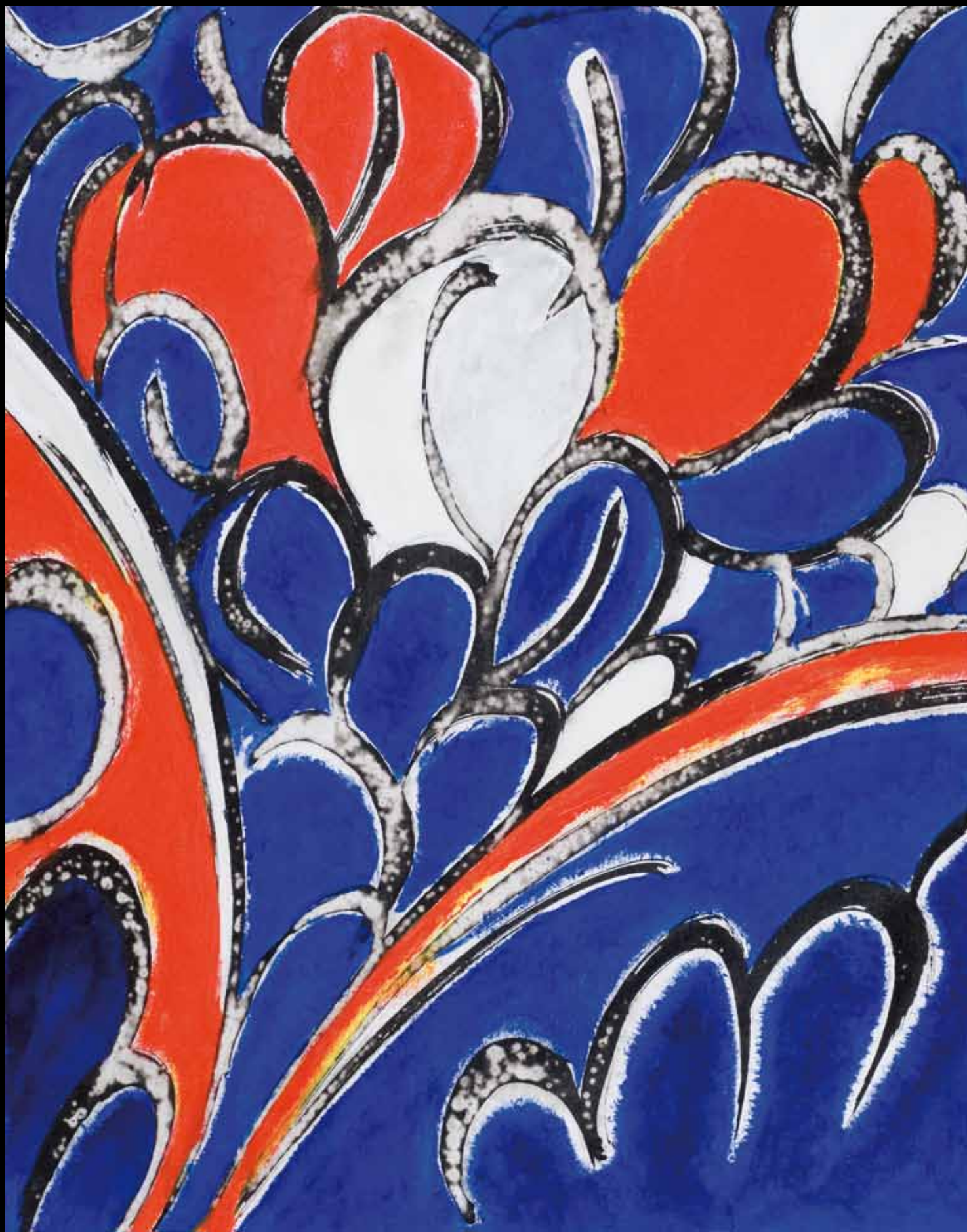
Werkt veelal als beeldhouwer, in ruime zin. Ook eikenhout, assemblagetechnieken, brons en cortenstaal.

Heeft voorkeur voor eenvoudige, direct leesbare en organische vormen of symbolen.

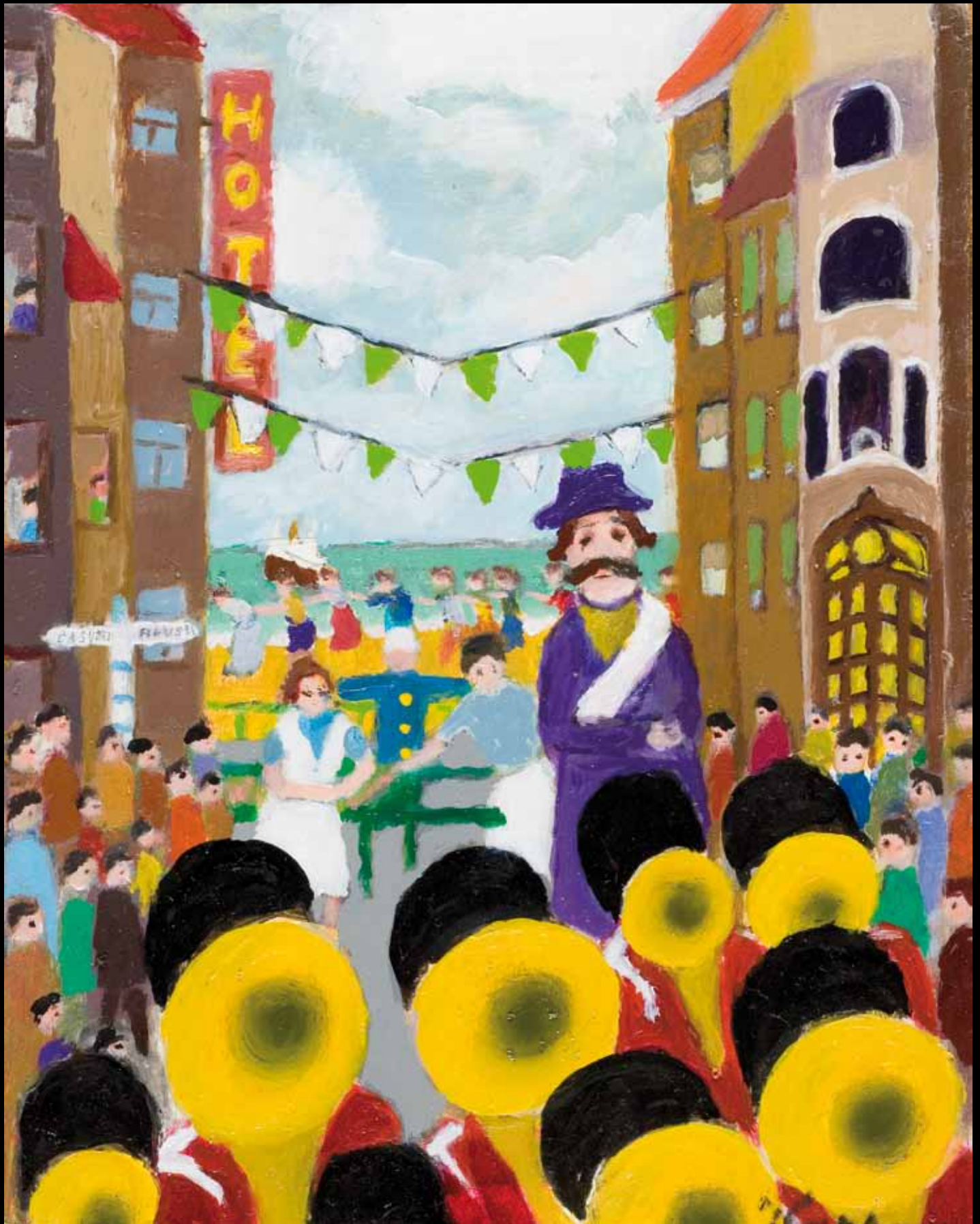
Mijn - Variatie op Muziek in de Vlaanderenstraat - :

Het werkje van James Ensor doet me denken aan opgewektheid en beweging. Misschien zijn het meerstemmige klanken van muziek die uit instrumenten opklinkt.

Techniek: acryl op papier

Jacky De Maeyer

Jan Carsau

Jan Carsau

° 1924 Boom

Werkt voornamelijk met olieverf.

Autodidact. Naïeve schilder met oorspronkelijke blik. Vooral het impressionisme boeit hem. Krijgt ruim officiële erkenning.

Hij tracht de dagelijkse woonstijl en gewoonten van de mensen uit te drukken. Geen verheven pretenties. De toeschouwer zal zichzelf herkennen en er zijn eigen indrukken aan toevoegen.

Mijn - Variatie op Muziek in de Vlaanderenstraat – :

Wat mij vooral treft in Ensors werkje 'Muziek in de Vlaanderenstraat' is eenvoudig samen te vatten: ik wou willen dat ik het zelf zó zou kunnen uitdrukken als de meester het gedaan heeft.

In mijn bijdrage wil ik de sfeer en het Oostendse vooral benadrukken (hotels, viskraampjes, de "Engelschen", muzikanten, de plage én belangrijk: de galerie."

Techniek: olieverf op paneel

Jef Gysen

° 1969 Geel

Schildert. Is beeldenmaker, geen verteller. Verf is zijn geliefd medium. Zijn werken blijven lang nat en mals. Ze zijn zo zwaar dat het lijkt alsof ze van het doek afdruipen. Krijgt daarmee het etiket “materieschilder”. Thema : menselijke figuren of ruimte waarin deze lieden ontbreken. Maakt ook flink in de verf gezette “Mennekes” driedimensionale menselijke figuren.

Mijn - Variatie op Muziek in de Vlaanderenstraat - :

Maar wat doe ik nu met zoveel verf op de kleine oppervlakte van Ensor's werk? Wat mij boeit is de tekening, de compositie, wat licht en donker doen, hoe een schaduw valt. Ensor schildert verhalen, vertellingen. Ik zie daarin poppenkast, figuurtjes en decor. Vandaar de keuze om mijn “Vlaanderenstraat” ruimtelijk te maken, als een maquette of een dik beschilderd decor. Zo spreekt de beeldenmaker.

Techniek : olieverf op ingekerfde polystireenplaat

Jef Gysen

John Blommaerts

° 1945 Anderlecht

Zijn werken vertonen meestal volkse taferelen in een levendig coloriet.

Tekent, schildert met Ensoriaanse inspiratie en typen. Maakt ook assemblages met allerlei materialen en kleur. Het werk ontstaat vanuit de gevonden materialen en niet vanuit diepe gedachten.

Mijn - Variatie op Muziek inde Vlaanderenstraat - :

Ik heb geprobeerd vele grappige herinneringen en ervaringen die ik aan Ensor en zijn tijd heb, in mijn werkje een plaats te geven.

Maar ook het hedendaagse heeft een plek gekregen.

Techniek: tekening ingekleurd

Kathleen van Houtte

° 1955 Gent

Maakt grafiek en tekeningen in pastelkrijt.

Sinds de recente verblijfplaats aan de kust richt haar plastisch onderzoek zich op landschappen. Ze tracht de gewone dingen uit de omgeving te verheffen tot bijzondere verschijningsvormen om de poëzie te betrekken in het alledaagse.

Mijn - Variatie op muziek in de Vlaanderenstraat - :

Ik probeer de toeschouwer te richten op enkele voor mij wezenlijke elementen van Ensor's "Muziek in de Vlaanderenstraat". Ik doe dat middels een herwerking van het bestaand werk in een geabstraheerde vorm met ritmiek en vlakversnijdingen.

Met mijn specifieke techniekeuze beoog ik het "tumult" weer te geven en de versmelting van de architectuurvormen. Ook tracht ik aldus de menselijke aanwezigheid in het straatbeeld te benadrukken.

Techniek: z-w tekening, grafiet, houtskool, pastel.

Kathleen van Houtte

Marnix Everaert

°1960 Gent

Werkt in diverse technieken. Kiest zorguldig voor die techniek die het beeld een maximale draagkracht geeft.

Wat hem interesseert is het verlies aan verwondering (is niet gelijk aan bewondering) in onze maatschappij. Verwondering in filosofische zin, over het geheim van dit leven hier en over de cosmos, micro- en macro, die ons omringt. Als de toeschouwer zich nu eens even, door het kijken naar mijn werk, bezint op dit 'wonderlijke' gegeven.

Mijn - Variatie op Muziek in de Vlaanderenstraat - :

Dit werkje heeft me al altijd aangesproken vanwege de naam en het beeld, je hoort de muziek als het ware, je maakt deel uit van het publiek. Maar dat is slechts schijn. Ensor roept een gevoel op dat je vastgrijpt. In feite is het een tafereel dat er waarschijnlijk nooit zo heeft uitgezien: een leugen dus...

Nachschade verwijst ook naar een wereld die er niet is. Een wereld waarin wetenschap en romantiek hand in hand gaan. Uit de realiteit rondom mij filter ik beelden om zo een eigen versie van de wereld te maken. Heeft dit beeld, mijn beeld nog steeds de kracht om te verwonderen...?

Techniek: gouache op Canson Fontenay 285 gr

Micheline Beddeleem

° 1948 Ieper

Schilderen is voor mij op de eerste plaats een dialoog met mezelf, waarbij ik niet altijd of nauwelijks aan een vermeend publiek denk.

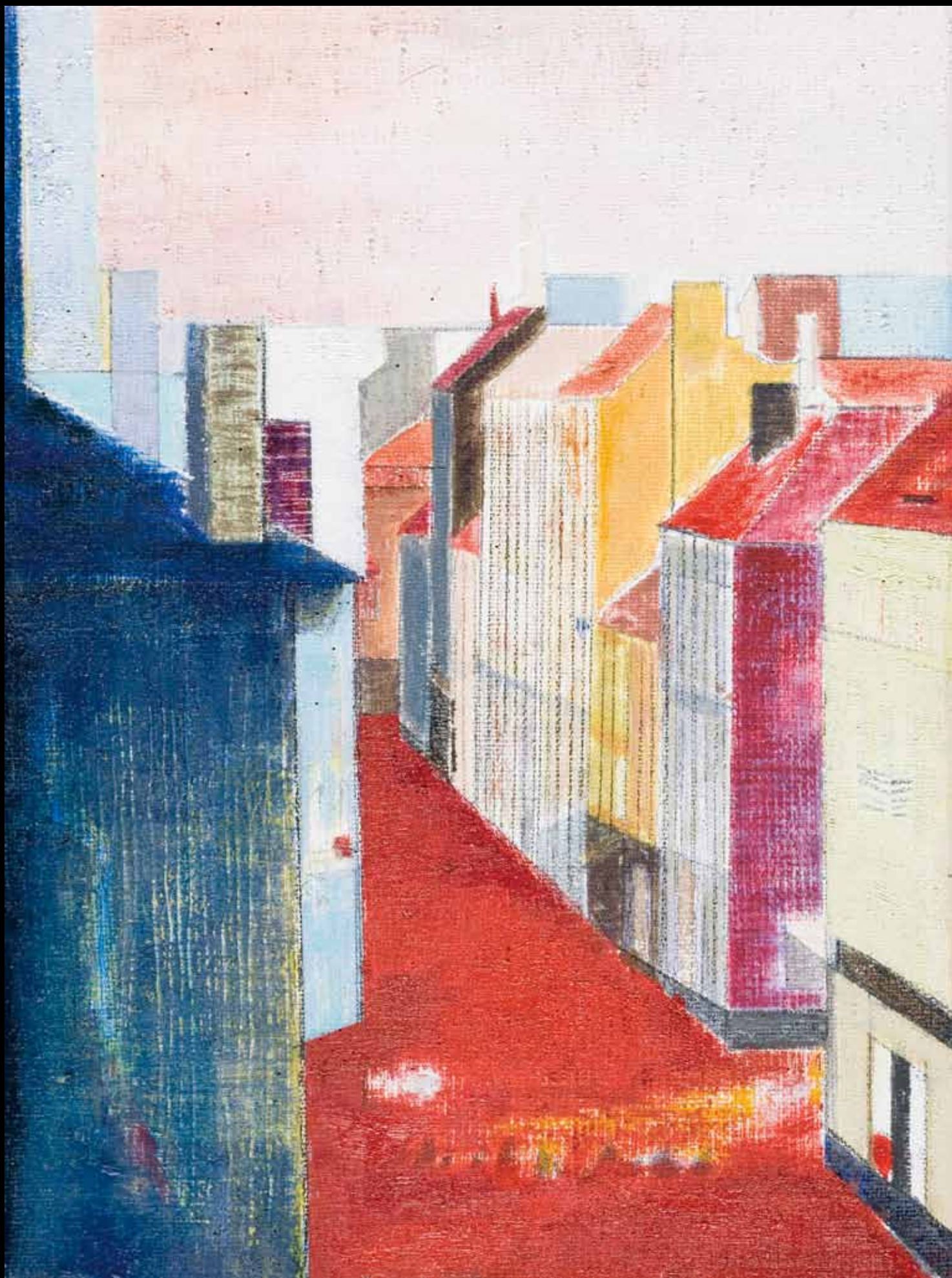
Het is niet een gooi naar wereldroem maar mijn manier om vorm te geven aan een emotie en een betrachting.

Mijn - Variatie op Muziek in de Vlaanderenstraat - :

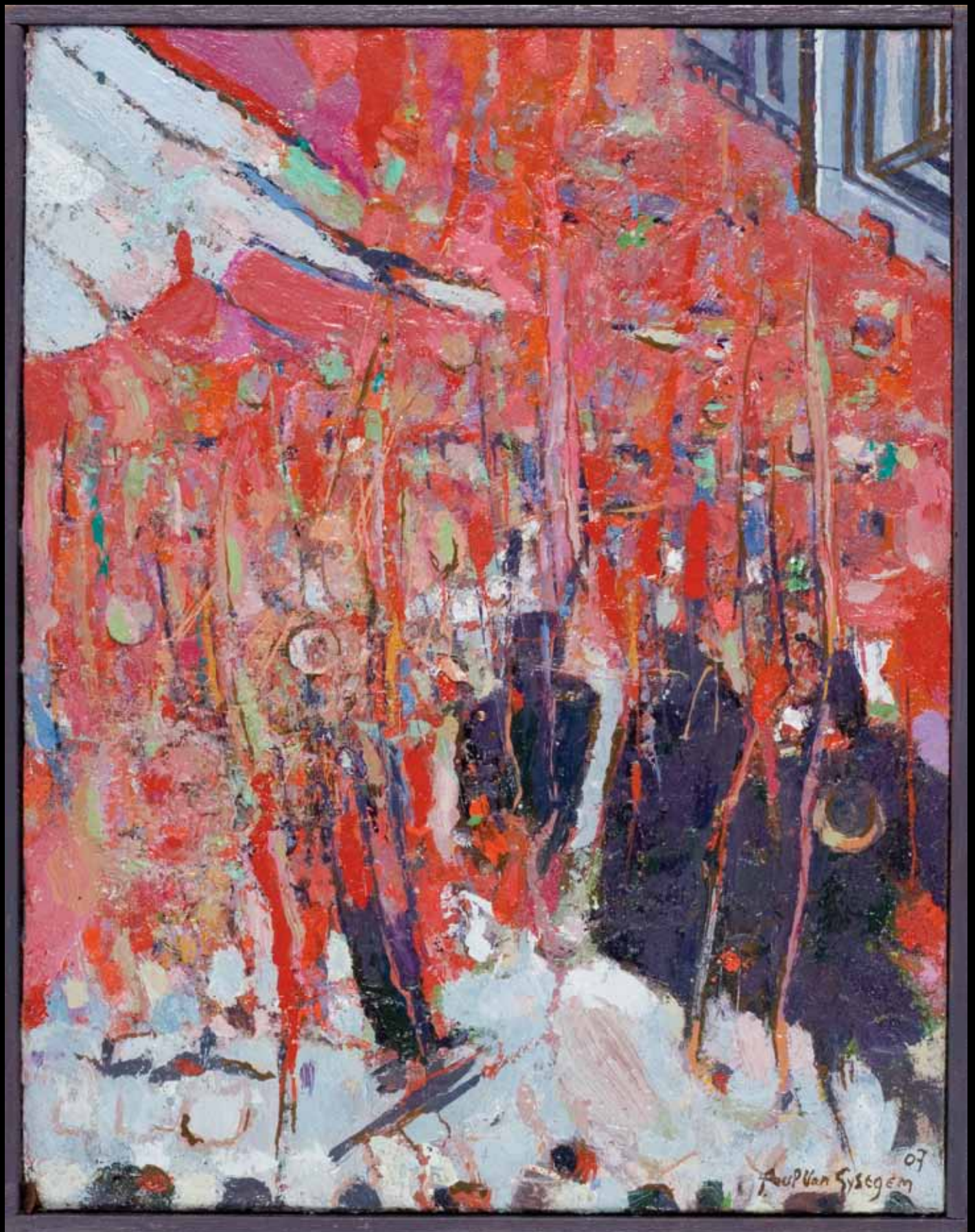
Ensor's schilderijtje vertolkt de luidruchtige passage van een fanfare en het ongekunstelde van een menigte die mee stapt en danst. Zoals ik het zie heeft Ensor op een ongekunstelde wijze en met een glimlach zijn ervaring weergegeven. Zo is ook mijn hommage op de eerste plaats een speelse parodie op een ludiek gegeven. Zo wil ik de toeschouwer dit laten proeven.

Kleur is muziek en omgekeerd. Daarom loopt er geen fanfare in mijn interpretatie, maar vloeit het Ensorrood naar de zee en luisteren de huizen aandachtig."

Techniek: acryl, olie en grafiet.

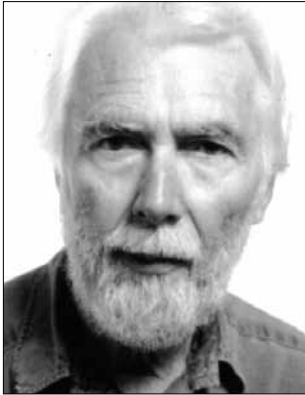
Micheline Beddeleem

Paul van Gysegem

Paul Van Gysegem

° 1935 Berlare

Schildert, maakt grafiek, maakt beelden.

Bijzonder facet van zijn werk is de manier waarop hij zijn optreden als jazzmuzikant weet te verweven met zijn werk als plastisch en beeldend kunstenaar.

Mijn - Variatie op Muziek in de vlaanderenstraat

Ik heb een klein fragment van het toch al wel erg kleine schilderijtje gekozen. Dat wordt dan een gegeven waarmee ik kan werken op een manier die de abstractie benadert en die meteen voor mij de picturale kracht ervan onderlijnt.

Techniek: olie op doek

Raoul Servais

°1928 Oostende

Schildert, tekent, hanteert de filmcamera.

Is door zijn narratieve voorkeur geboeid door de onderlinge relatie tussen beeldende kunsten en cinematografie.

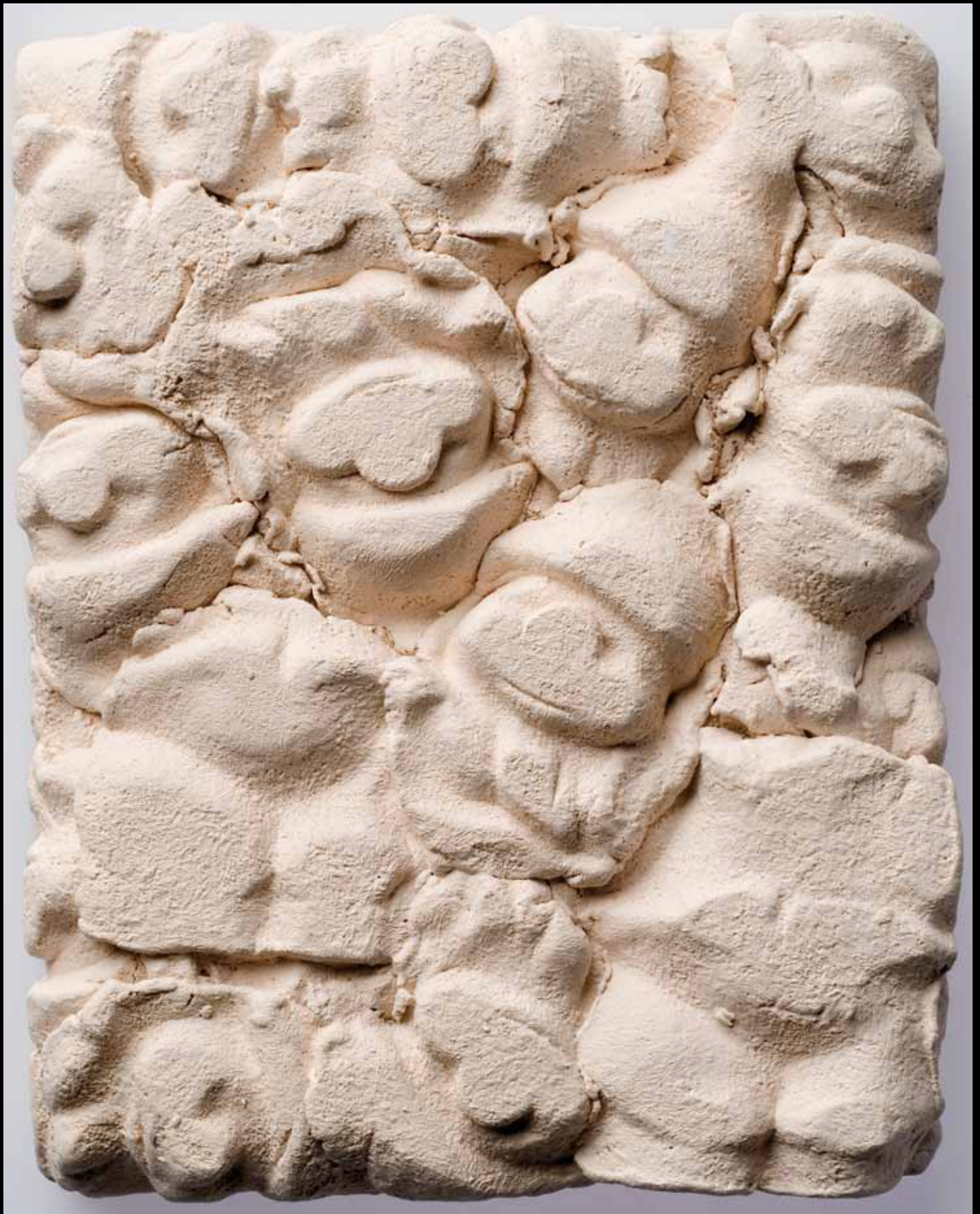
Mijn - Variatie op Muziek in de Vlaanderenstraat - : Gezien mijn leeftijd mocht ik Ensor als klein manneke meermalen ontmoeten maar hij had meer oog voor mijn mooie moeder dan voor haar zoontje.

Wat mij vooral boeit in "Muziek in de Vlaanderenstraat" ligt aan het feit dat ik in de jaren zestig vlak naast het huis van Ensor woonde. Vanuit het raam van de vierde verdieping kon ik hetzelfde perspectief van de straat zien. Ik heb mijn herinnerings-beeld bij nacht en met Ensor-fantasie, herschapen.

Techniek: olie op doek

Raoul Servais

Rik Delrue

Rik Delrue

° 1963 Heestert

De zoektocht naar zichzelf ligt aan de basis van zijn werk.

Inspiratie put hij uit zijn omgeving.

Mijn - Variatie op Muziek in de Vlaanderenstraat – :

Ik laat mijn tuinkabouters buitelen in het kabouter-formaat van "Muziek...". zie ze als plezierige Ensor-wezentjes die het zware leven relativeren, gelijk de muziek en de muzikanten van Ensor.

Techniek: keramiek

Roger Raveel

°1921 Machelen aan de Leie

Is grondlegger van "Nieuwe figuratie/Nieuwe visie". Schildert, maakt grafiek, muurschilderingen, objecten. Zijn biografie draagt de titel: "Een verschrikkelijk mooi leven"

Portretstudies Ensor I is gemaakt als voorstudie van de muurschildering in gebouw van het Loodswezen in Oostende. Het is Ensor in de unieke visie van Raveel.

Techniek: potlood, inkt en acryl op papier

Roger Raveel

Roland Devolder

Roland Devolder

° 1938 Oostende

Schildert, aquarelleert, etst en combinaties van technieken.

Thema is immer de mens, een groep van mensen, tot hun (naakte, eenzame) essentie teruggebracht: visveters, meisjes, strandlopers...Soms is er onder zijn types een begin van onderlinge betrokkenheid.

Mijn - Variatie op Muziek in de Vlaanderenstraat - :

Ensor zag muziek in de Vlaanderenstraat. Sinds lang is er behalve nachtlawaai weinig, zeg maar, geen muziek meer in deze straat. Op enkele gebouwen na bestaat Ensor's Vlaanderenstraat niet meer,...maar..toch, de straat blijft fascineren. Antichambre van de zeedijk, bij dag gevangen door het overweldigend licht boven de zee. Bij nacht bedreigd door het ondoordringbare zwart waarin de hemel en de zee zich terugtrekken. Een melancholische straat.

Techniek: acryl op paneel

Werner Watty

° Oostende 1952

Past diverse technieken toe o.a. tekenen, etsen, olieverf

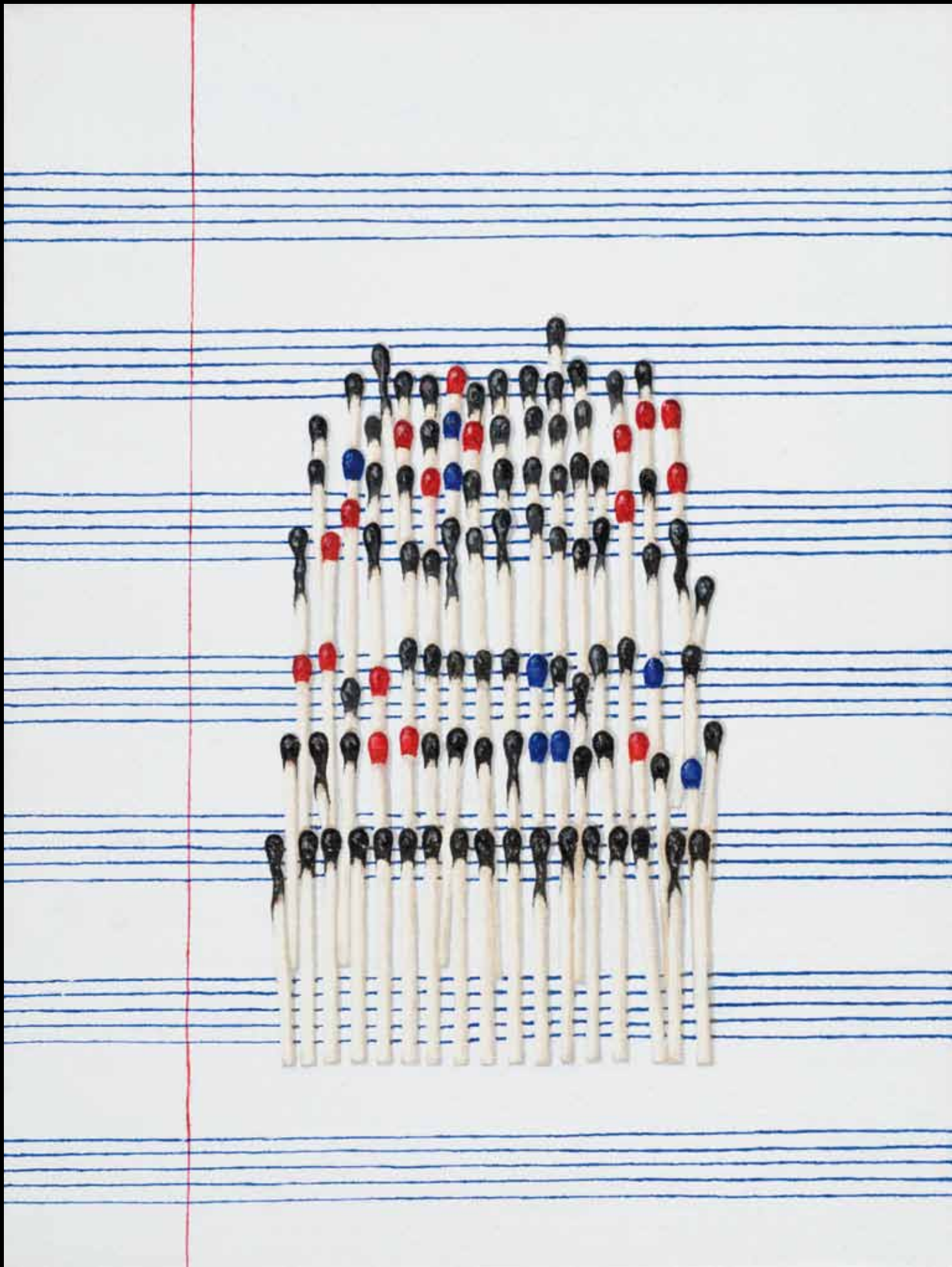
In Watty's werk ontmoeten werkelijkheid en fictie elkaar bijna tastbaar. Door ordening en herhaling creëert hij als het ware een esthetiek van het banale. Hij legt verbanden die een pure poëtische ingesteldheid verraden. Zijn werken zijn verrassingen met humor. Nooit een beeld alleen maar tevens een statement. De kernachtige uitdrukking van een herinnering waarvan de essentie gehuld gaat in een gewaad van subtiele vertedering.

Mijn - Variatie op Muziek in de Vlaanderenstraat - :

"d'Ensor... je m'en fou.

(allez, allez circulez.... en nu vorrut mét meziek!)"

Techniek: olie op doek

Willem Vermandere

Willem Vermandere

°Lauwe 1940

Maakt beelden, houtsnijwerk, grafiek en...muziek

Alle kunst is een leugen die ons dichterbij de waarheid brengt is zijn motto en filosofie. Tracht met noeste arbeid een vorm los te maken uit steen die de mensen blijft aanspreken. Beeldhouwen, vormgeven is een onontbeerlijk onderdeel van zijn bestaan. Want: "Vanuit mijn isolement als beeldhouwer groeit mijn hunker naar mensen".

Mijn - Variatie op Muziek in de Vlaanderenstraat - :

Wij zijn in zekere zin allemaal kinderen van Ensor, bij hem in de leer geweest. Zijn ironisch en spottend commentaar op mens en samenleving schept voor velen een band met hem. Zo heb ik alweer een tijd geleden de houtsnede "Oostends dialoog" gemaakt, toevallig precies op formaat 24 x19, als een soort pamflet. En die past bij "Muziek..". Voor deze muzikale gelegenheid wil ik het "Oostends getater" noemen.

Techniek: houtsnede, multiple

William Sweetlove

° 1949 in Oostende (the same year as he Ensor died!)

Werkt in een breed veld van technieken, uitdagend en grensverleggend.

Mijn - Variatie op Muziek in de Vlaanderenstraat - :

Wat mij getroffen heeft bij het zien van "Muziek in de Vlaanderenstraat" van James Ensor is dat er in Oostende nog steeds geen plaats is voor hem. Ook in Raversijde, zijn vaste plaats, waar Louise Bourgeois een tijdje over hem gewaakt heeft, lijkt hij al weer vertrokken.

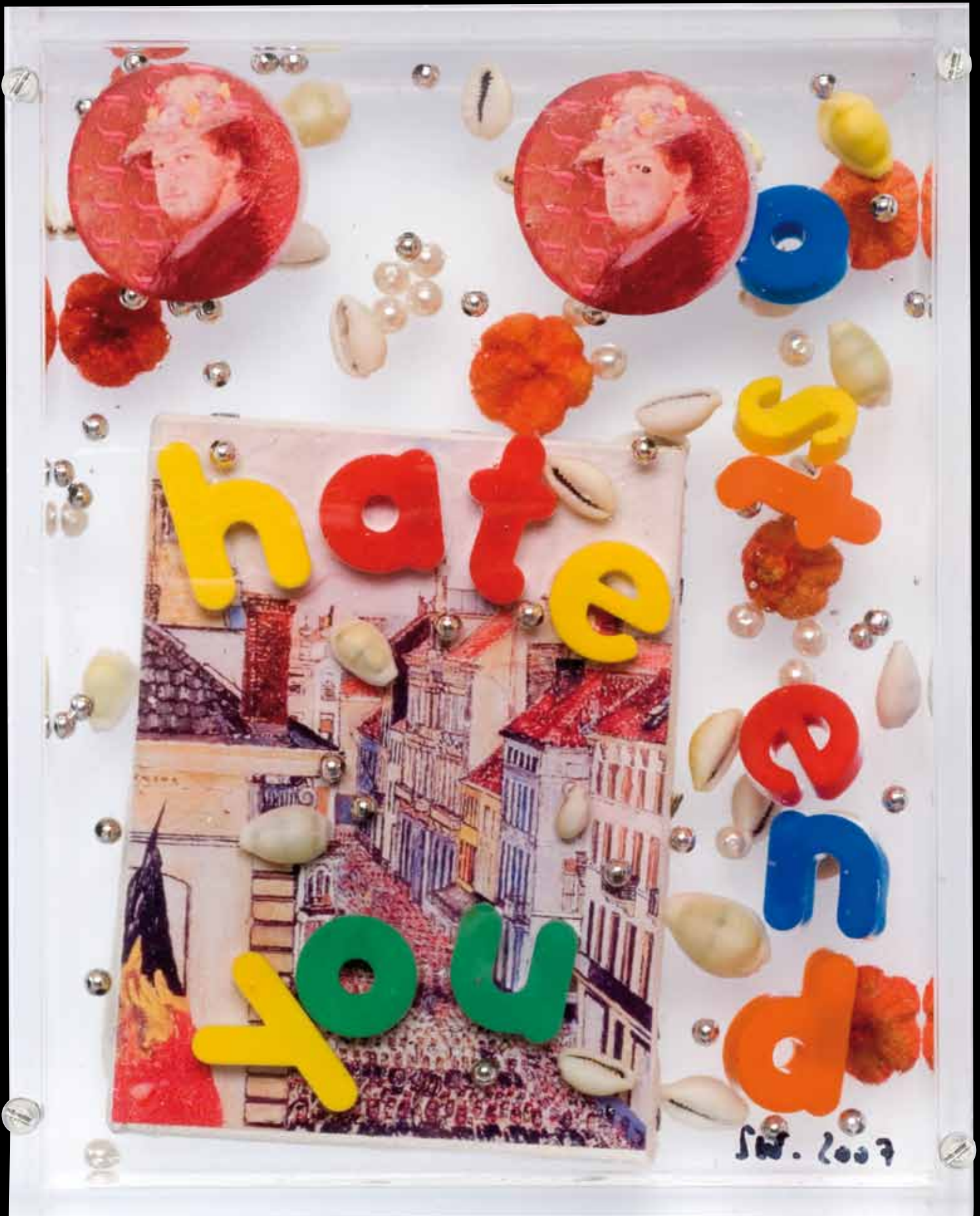
Ik had een gesprek met James. Ik sprak hem in het Frans: "La Litoral existe encore?".

Het bleef stil.

Ik ben ook vertrokken. Morgen: all over the world Milaan, Athene, Shangai, New-York.

Dus "Au revoir James à bientôt".

Techniek: mixed media in perspex-pakket

William Sweetlove

Willy Bosschem

Willy Bosschem

° 1930 Gent

Schildert, tekent, etst, maakt grafiek

Blijft in zijn werk trouw aan de fijne figuratie. Vrouwen, dieren (vogels) zijn geliefkoosde thema's. Hij werkt ze graag uit met een sierlijke sensualiteit.

Mijn - Variatie op Muziek in de Vlaanderenstraat - :

Zoals Ensor het boegbeeld is van het Oostends

-kunst- gebeuren, die ons grauwgrijze klimaat zonlicht bracht, zo is voor mij de "zilvermeeuw" het sierlijke symbool van het – kust- gebeuren, die ons lucht, ruimte en hemelse wijsheid brengt.

In mijn ogen is de 'zonneshilder' Ensor onverbrekelijk verbonden met en veroordeeld tot deze wondermooie 'zonnevogel' en dat zie je in mijn schildering tot uitdrukking gebracht.

Techniek: acryl op paneel

Yves Velter

° Oostende 1967

Een ontnuchterend besef van ontheemding en vervreemding ligt aan de basis van zijn werk. Zijn interesse voor humane waarden, het menselijke komt hierdoor sterk naar voor. Hij gelooft er niet in antwoorden te vinden via kunst. Wel kan kunst confronteren met alternatieven op (te) voor de hand liggende antwoorden. Kunst kan ook onbeantwoordbare vragen zin geven door ze te verbeelden, bespreekbaar te maken.

Mijn - Variatie op Muziek in de Vlaanderenstraat - :

Om te proeven van de blik en de ervaring die Ensor had vanuit zijn atelier toen hij "Muziek in de Vlaanderenstraat" schilderde, heb ik de vermoedelijke locatie van het atelier opnieuw bezocht in het nieuwe gebouw in de Vlaanderenstraat. En dit is wat ik zag.
"Revisited" is de titel.

Techniek: foto, chinese inkt, olieverf

Yves Velter

Yvon Poncelet

Yvon Poncelet

°1966 Oostende

Fotografie

Geïnteresseerd in nieuwe technieken en vormen. Experimenteert met panoramische zichten, emulsie lyfting, cyanotypie etc.

Mijn variatie op "Muziek in de Vlaanderenstraat".

Ik heb in het Ensorhuis elementen verwerkt die als alom bekende symbolen gelden van Ensor's werk: carnaval, karikaturen, souvenirs, muziek. Achter de oppervlakkige vrolijke carnavaleske schijn is onrust en angst. Samengeperst in kleine ruimtes vertonen gezichten dwangmatige tragiek. "Madame Rouge" (in Oostende alom gekend en in deze opdracht mijn "muze") trapt met haar been door het raam naar buiten en anderen figuren staren reikhalzend: demonen van Ensor die uitbreken naar de muziek, naar ZIJN muziek? Zo blijkt de "Muziek..." opdracht een mooie aanleiding voor dit Ensoriaanse Photoshopping experiment!

Techniek: fotografie en photoshopping

Anne Rensen (derde prijs Open wedstrijd)

°1943, Eindhoven Ned.

-Muziek in de Vlaanderenstraat- de wedstrijdopdracht:

Kenmerk van mijn werk in het algemeen is de verbeelding van het vlak in bouwstenen waarbinnen ik meer aspecten van het onderwerp kan laten zien.

Wat mij in het werkje opviel waren die prachtige architectonische elementen. Die wilde ik gebruiken als een omlijsting, als een soort venster op de dynamische uitgelatenheid van juichende mensen achter de muziek aan.

De niet-leesbare tekst op de blauwe randen is het levensverhaal van Ensor.

Mijn titel: Met fluiten en cimbalen, icoon voor Ensor.

Uit het jury rapport:

Opmerkelijk aan dit werk is de fries met verwijzigingen naar Belle Epoque gebouwen via de ornamenten in iconensfeer.

In het hart wandelt in Ensoriaanse sfeer een stoet van enthousiaste muzikanten vergezeld van uitbundige danseressen.

Techniek: aquarel, gouash, o.i. op papier, op paneel

Igor Bauwens

Igor Bauwens (tweede prijs Open wedstrijd)

° 1959 Torhout op 11 april (2 dagen te vroeg om niet op "Ensors" verjaardag te vallen...)

-Muziek in de Vlaanderenstraat- de wedstrijdopdracht:

Met het werkje heb ik gepoogd de geest van James Ensor op te roepen die neerkijkt op een maskerade van het aardse bestaan. Geïnspireerd op "Muziek in de Vlaanderenstraat" waar gebouwen tot Ensoriaanse "gestalten" verworden die neerkijken op het relatieve van het bestaan...

Uit het jury rapport:

Op een originele manier en met een knipoog naar de hedendaagse banaliteit wordt de idee van een straat en massieve gebouw-gestalten opgeroepen. Er is een beperking van Ensoriaanse kleuren met desalniettemin in het hart van het werkje muzikale toetsen die licht verwijzen naar Ensor.

Techniek: acryl op doek.

Roger Van Den Berghe (publieksprijs Open wedstrijd)

° 1946, Brugge

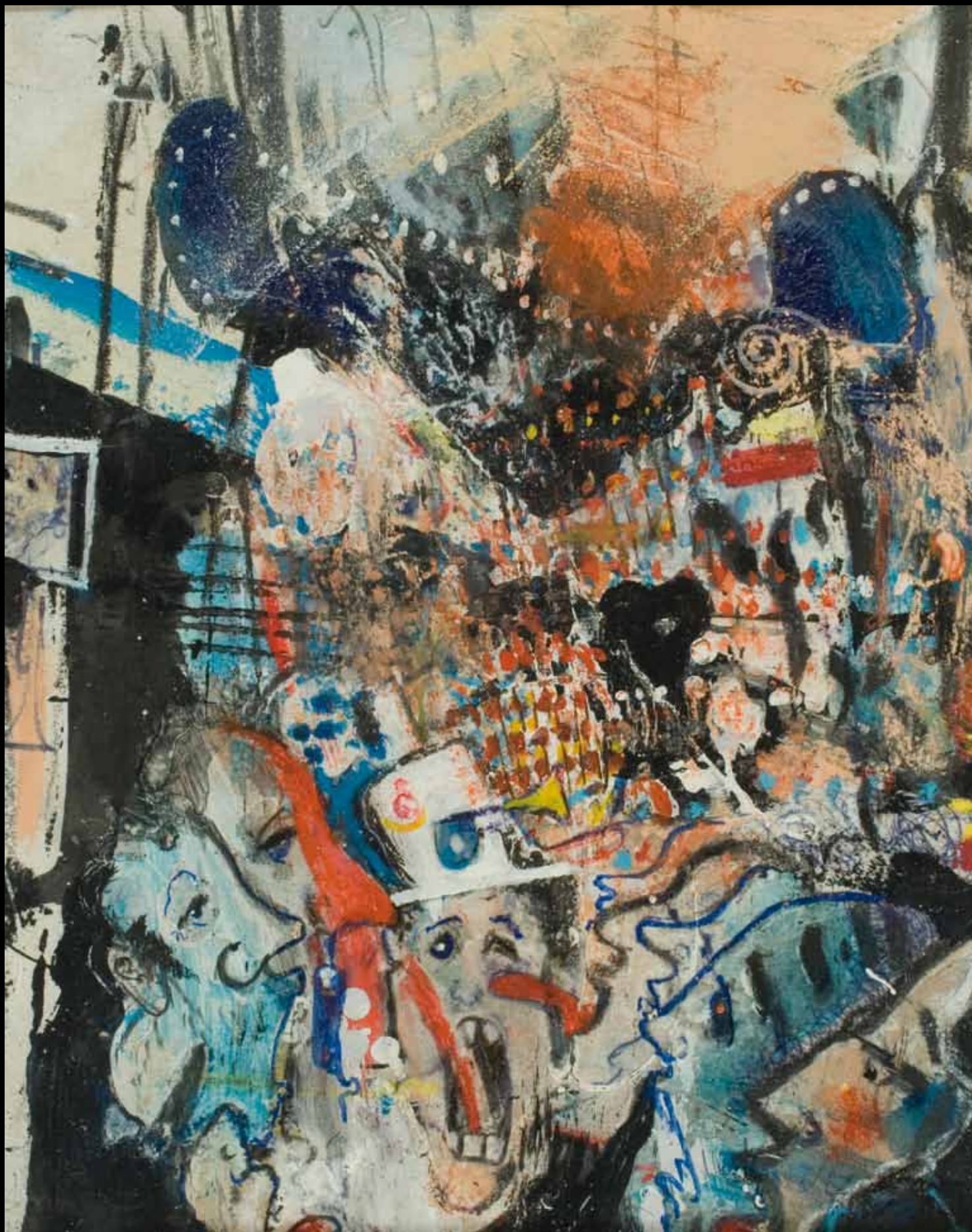
-Muziek in de Vlaanderenstraat- de wedstrijdopdracht:

Mijn bedoeling is geweest een werk te maken waar de Ensoriaanse expressie vanaf springt, óndanks het kleine formaat. We zien een groteske maskerade van muzikanten, een soort fanfare zeg maar, die imponerend opstapt in een feeërieke, helse, feestelijk aangeklede straat vol klank en kleur.

Citaten uit de 'stembriefjes':

- Kakafonie: oranje, rood, blauw. Felle kleuren, bruisend maar óók onheilspellend, grotesk
- De dreiging van de uitgelaten, dolle massa, die in chaos kan verkeren. de expressieve kracht knalt in het gezicht van de toeschouwer
- I can feel the mass, smell the people, hear the music. And all over: hectic, panic!
- Méér dan bij Ensor: massa én individu
- Knappe compositie
- Werk met 'kloten' !

Techniek: gemengde techniek op papier

Roger Van Den Berghe

Komi Koumy

Komi Koumy (eerste prijs Open wedstrijd)

° 1981, Togblékopé, Togo

-Muziek in de Vlaanderenstraat- de wedstrijdopdracht:

Het feestelijk gebeuren in de Vlaanderenstraat roept bij mij beelden op van de dorpsfeesten in mijn geboorteland.

Ik wil met mijn werk een beetje vreugde brengen in het leven van de toeschouwer. Met de kleuren wil ik de mensen de warmte van Afrika doen voelen. Tijdens het maken van werk dacht ik aan de dorpsfeesten van mijn geboorteland en wilde ik de sfeer tonen die daar dan is tussen de mensen tijdens zo'n feest.

Uit het jury rapport:

Muzikale Oostendse uitbundigheid in zon, zee, en blauwe lucht kleuren. We zien een overrompeling van speelse fragmenten.

Het werk suggereert één en al muzikaliteit en ritme. Dit wordt versterkt in de humoristische detaillering van musicerende en dansende mensjes. De straat wordt erdoor aan het oog onttrokken.

Ensor zou ongetwijfeld geglimlacht hebben al was het maar omwille van de kleuren.

Techniek: acryl op doek.

Noot: dit werk is in tegenstelling tot alle andere 19 hóg en 24 breed.

Vandaar: gelieve het 'dwars' te bekijken!

Galerie Theobald's Boothuisje
Vlaanderenstraat 17, Oostende, 059 / 51 95 93